

Betänkande af det utskott, som Helsingfors Stadsfullmäktige tillsatt med anledning af särskilda ansökningar om rättighet att från nästkommande års början i staden utminutera och utskänka bränvin.

Jemte utdrag ur Stadsfullmäktiges protokoll för den 28 September samt den 8 och 19 Oktober innevarande år har utskottet emottagit särskilda till Magistraten inlemnade och derifrån till Stadsfullmäktige, i afseende å yttrande, öfversända skriftliga ansökningar om rättighet att i denna stad från nästkommande års början idka dels utminutering dels utskänkning af bränvin. Af de sökande hafva följande begärt endast *utminuteringsrättighet*:

Wiurila bränneribolag genom Aug. Armfelt, under två års tid i gården n:o 2 Glogatan (29 Norra Esplanadgatan);

Bagaremästaren Fredr. Edv. Ekberg, under ett års tid i Societetshusets sous-basement;

Sprittfabrikanten F. W. Langhoff, under två års tid i gården n:o 43 Unionsgatan och å villan Hesperia i Tölö;

Sprittfabrikanten F. A. Björklund, under två år i gården n:o 14 Stora Robertsgatan;

Sprittfabrikanten S. E. Maexmontan, under två år i gården n:o 10 Fabiansgatan;

Enkefru S. Falkman, under två år tillsvidare i gården n:o 6 vid Trekantiga torget (Georgsgatan);

Kommerserådet P. Sinebryhoff, under två års tid i följande fem gårdar: n:o 42 Alexandersgatan, n:o 41 Unionsgatan, n:o 2 Kyrkogatan, n:o 19 Eriksgatan samt n:o 2 Sandviksgatan;

Sprittfabrikanten Carl Axel Lewin i Borgå, under två år i gården n:o 2 Sofiegatan;

Näås sprittfabrik genom C. Linder, under två år i gården 33 Bangatan;

Skräddaremästare-enkan Katharina Charlotta Lönnngren, under två år i gården n:o 25 Stora Robertsgatan;

Bagaremästare-enkan Johanna Charlotta Sommar, under två år i gården n:o 2 gamla Badhusvägen;

Polisöfverkonstapelsenkan Gustava Sofia Henrietta Blomqvist, under ett år i gården n:o 17 Elisabetsgatan;

Handlanden I. Wavulin, under två år i gården n:o 8 Lilla Robertsgatan och n:o 15 Östra Henriksgatan.

Både *utminuterings-* och *utskänkningsrättighet* har ansökts af Helsingfors utskänkningsaktiebolag på två års tid och å ställen, som bolaget förbehåller sig att framdeles uppgifva, samt under vilkor att dessa rättigheter uteslutande tillerkännas bolaget, med undantag endast för den utskänkning, som härförinnan varit värdshusidkare och konditorer tillåten.

Uppgift på föreståndare och frejdebevis för dem hafva lemnats af Wiurila bränneribolag, Ekberg, Sinebrychoff, Lewin och Näås sprittfabrik; enkefru Falkman, och Wavulin hafva uppgifvit blifvande föreståndare, men ej bilagt intyg öfver deras frejd; Langhoff, Björklund, Maexmontan och Helsingfors utskänkningsaktiebolag hafva förbehållit sig att framdeles få uppgifva de personer, åt hvilka de önska anförtro föreståndarebefattningen, och slutligen hafva enkorna Lönnngren, Sommar och Blomqvist anmält sig sinnade att sjelfva handhafva försäljningen, hvarjemte de bilagt sina frejdebevis.

Samtliga dessa inlemnade frejdebevis utreda att de personer, de angå, äro välfrejdade.

Af de sökande idka Ekberg och Wavulin af burskap beroende handel, hvarjemte Sinebrychoff härstädes innehar burskap såsom handlande och Lewin såsom bryggare.

Syftemålet med Helsingfors utskänkningsaktiebolags ansökan torde bäst framgå ur sjelfva ansökningsskriften, hvarföre densamma fullständigt här intages, så lydande:

”Till Magistraten i Helsingfors.

Då med ingången af nästinstundande år 1876 Nådiga Förordningen angående tillverkning, försäljning, upplag och försling af bränvin, gifven den 9 Juni 1873, trä-

der i gällande kraft, utber sig Helsingfors stads Utskänkningsaktiebolag äran få till stadens myndigheters behjertande framlägga nedanstående förslag till ordnande af utskänknings- och utminuteringsrörelsen i staden.

Enligt 47 § i sagde förordning ankommer det numera å kommunens representanter och stadsstyrelsen att afslå ansökning om vinnande af rättighet till utminutering eller utskänkning af bränvin, utan att skäl för afslaget behöfver uppgifvas eller besvär öfver beslutet må äga rum, så framt begge dessa myndigheter äro om afslaget ense. Minutförsäljnings- eller utskänkningsrätt får icke beviljas för längre tid än två år i sender och kan jemväl upplåtas åt för ändamålet organiserade bolag. Dessa stadganden hafva tillkommit i afsigt att bereda tillfälle till en sådan organisation af utskänknings- och minutförsäljningen af bränvin i städerna, att ordningen på försäljningsställena kan tillförlitligen öfvervakas samt det moraliskt och ekonomiskt förderbringande missbruket af bränvinet i möjligaste måtto stäffas.

Det vore enligt bolagets åsigt högst olyckligt, om icke ett försök blefve gjordt att nu genast åstadkomma en så beskaffad organisation af utminuteringen och utskänkningen af bränvin, emedan försöket utan tvifvel nu är lättare att genomföra än framdeles, då möjligen på olika tider meddelade och tilländalöpande rättigheter försvåra regleringen. Beträffande sättet för åstadkommandet af en sådan organisation, anser bolaget ingen annan möjlighet för en tillfredsställande lösning af denna fråga förefinnas än sålunda att all utminutering och utskänkning förenas på en hand. Ty så länge lönnkrogar existera till den mängd som för närvarande i Helsingfors är fallet, är föga framgång att vänta för sträfvandet att inskränka bränvinsförfäringen inom måtlighetens och anständighetens gränser; — och till upptäckande och tillintetgörande af lönnkrogarne finnes ingen annan säker och kraftig utväg än den, att vid utminuteringsställena taga reda på de kunder, som köpa mera bränvin än de antagligen kunna sjelfva förbruka samt angifva dessa för allmänna åklagaren, eller helt enkelt vägra att till dem försälja bränvin. Ett sådant förfarande, hvilket man icke kan vänta af utminuteraren, hvars förnämsta inkomstkälla lönnkrogarne äro, skulle deremot falla sig alldeles naturligt, ifall minutförsäljnings- och utskänkningsrätten blefve förenad uti samma hand.

Öfvertygadt att antydd åtgärd är den enda som kan kraftigt motarbeta det af lönnkrogarne framalstrade och underhållna, år för år öfverhandtagande fylleriet inom arbetsklassen i denna stad, får Utskänkningsaktiebolaget förty hos Magistraten och Stadsfullmäktige anhålla att på två års tid, räknadt från den 1 Januari instundande år 1876, några rättigheter till utminutering eller utskänkning af bränvin inom

Helsingfors stad och dess afhysta område, icke må varda till annan än bolaget upplätne, med undantag endast af den utskänkning, hvilken framdeles liksom härtills torde böra tillåtas värdshusidkare och konditorer; förbehållande sig bolaget, att sedan Magistraten och Stadsfullmäktige yttrat sig öfver denna vördsamma framställning få inkomma med uppgift på antalet och läget af de försäljnings- och utskänkingsställen, bolaget komme att inrätta, äfvensom på de personer, af hvilka desamma komme att förestås.

För Helsingfors stads Utskänkingsaktiebolag:

Dess Styrelse

Viktor Öhberg.

E. A. Bäck.

Otto Höijer.

Felix Heikel.

G. U. Sandberg."

Dels ur ansökningshandlingarna, dels på annan väg, har utskottet vidare inhemtat att samtliga sökande, med undantag af Helsingfors utskänkingsaktiebolag, för närvarande ega rättighet att här i staden försälja bränvin i minut, sålunda att Ekberg, Langhoff, Björklund, Maexmontan, enkefru Falkman, Wavulin, Nääs spritfabrik och Sinebrychoff, hvilken sistnämnde äfven idkar brännerirörelse, härstädes drifva spritfabrik och på grund deraf försälja sina tillverkningar, med den rätt spritfabrikanter är tillagd; att Wiurila bränneribolag och Lewin, hvilka ega spritfabrik å annan ort, i kraft af erhållet tillstånd här idka likartad försäljning, samt att enkorerna Lönngren, Sommar och Blomqvist, äfvensom Sinebrychoff för en del af sin rörelse, jemväl på grund af särskildt tillstånd i minut försälja vid bränneri renadt bränvin.

I staden finnas för närvarande tre bränvinsbrännerier och åtta spritfabriker. Utminuteringsställenas antal var i början af året tjugusex, men har derefter nedgått till tjugufyra, af hvilka aderton tillhöra spritfabrikanter och sex innehafvas af bränneribränvins försäljare. De flesta af dessa försäljningsställen äro förlagda invid stråkvägarna för den torghesökande allmogen. Sålunda förekomma tre i närheten af Salutorget, ett vid Norra Esplanadgatan, tre vid Alexandersgatan, tre vid Östra Henriksgatan, ett å villan Hesperia invid vestra chausseen, två vid Unionsgatan nära långa bron och ett i ena ändan af Kyrkogatan, invid en mycket begagnad vinterväg. Bränvin och andra spritdrycker utskänkas dessutom å stadens samtliga värdshus och spisqvarter, hvarjemte slutligen Helsingfors utskänkingsaktiebolag sedan Juni månad år 1873 håller särskilda (för närvarande tio), för arbetsklassen afsedda nä-

ringsställen, der mat, sprit- och maltdrycker samt kaffe och thé m. m. till förtäring på stället till salu hållas.

Angående försäljning af bränvin i stad innehåller nådiga förordningen af den 9 Juni 1873, hvilken ifrån den 1 nästkommande Januari träder i gällande kraft, följande hufvudsakliga bestämmingar:

Handel med bränvin får idkas af dem, som innehafva rättighet att tillverka eller distillera bränvin, i parti af minst fem kannor; af minutförsäljare till belopp af minst en fjerdedels kanna, samt af utskänkare suptals till förtäring på stället, med skyldighet för utskänkaren att tillhandahålla mat åt den, som sådan äskar. Minutförsäljnings- och utskänkingsrätt bör skriftligen ansökas hos Magistraten, med uppgift om läget för det tillämnade försäljningsstället. Magistraten eger deröfver böra kommunen och, der endera eller båda bifalla ansökningen, derom anmäla hos Länestyrelsen, som fattar beslut i saken. Men äro Magistrat och kommun ense om ansökningens förkastande, blifver dervid beroende. Af minutförsäljare får, utom vanliga kommunala utskylder, någon särskild afgift hvarken för kronans eller för kommunens räkning uppbäras, hvaremot utskänkingsrörelse bör påföras skild, till allmänna medel inflytande utskänkningsskatt, som af Guvernören på Magistratens förslag fastställas. Ifrågavarande rättigheter få upplåtas för högst två år i sender åt för ändamålet organiserade bolag, eller åt sådana enskilda personer, som äro välfrejdade och välkände samt icke idka annan af burskap eller särskildt tillstånd beroende handel eller handtverk. Uteslutne från dessa rättigheter äro dessutom innehafvare af särskilda i § 6 af förordningen uppräknade embets- och tjenstebefattningar. Der någon icke sjelf önskar handhafva försäljningen, bör föreståndaren för densamma uppges och dennes lämplighet af Magistrat pröfvas. I hvarje stad, der rättighet att utminutera eller utskänka bränvin blifvit åt en eller flere personer upplåten, tillsättes kontrollör för öfvervakande deraf, att något missbruk vid försäljningsrättens utöfning icke må ega rum. Kontrollören utses af Länestyrelsen, och får han, i egenskap af allmän åklagare, på eget ansvar utföra åtal.

Då det således är lemnadt öppet åt kommunerna, att i större eller mindre utsträckning tillstyrka eller också helt och hållet vägra tillstånd till utminutering af bränvin, så har utskottet främst upptagit frågan, huruvida denna sistnämnda rättighet nu borde af staden begagnas, samt dervid omfattat den åsigt, att huru mycket än missbruket af bränvin både ur moralisk och ekonomisk synpunkt är att beklaga, så bör dock å andra sidan icke förbises, att denna spritdryck numera blifvit nära nog en nödvändighetsvara, hvarföre, om tillgången till densamma öfver höfvan försvåras,

sådan, långt ifrån att förekomma bemälda missbruk, endast skall gifva anledning till bränvinets anskaffande på olaglig väg. Härtill kommer ytterligare den äfven af Ekonomie-utskottet i dess betänkande n:o 6 vid landtdagen 1872 framhållna omständighet, att då handlande i städerna äro berättigade att halfstoptals försälja utländska spritdrycker, så skulle ett förbud att till samma minimibelopp utminutera inhemskt bränvin antagligen åter framkalla försäljning af sådan simplare vara, som, ehuru i handeln benämnd rom, likväl i sjelfva verket ej är annat än färgadt in- eller utländskt bränvin.

Under dessa förhållanden har utskottet således trott sig böra hos Stadsfullmäktige tillstyrka, att utminuteringsrättigheter här i staden ej må helt och hållet förvägras.

Utskottet anser likväl, att det nu till inalles 24 uppgående antalet af utminuteringsställen i staden bör betydligt nedsättas och föreslår fördenskull dess minskande till åtminstone en tredjedel deraf, eller till åtta sådana ställen.

För att undvika det obehag och de olägenheter för den allmänna rörelsen, hvilka kunna blifva och delvis redan blifvit en följd af utminuteringsstälernas förläggande invid stadens mest trafikerade gator och vägar, samt på det att de icke må ligga alltför bekvämt och frestande för den staden besökande allmogen, har utskottet ansett att sådana ställen icke borde få finnas i gårdar, belägna vid följande vägar och gator: vid begge chausseerna, Östra och Vestra Henriksgatan, Södra och Norra Esplanadgatan, Alexandersgatan och Mikaelsgatan jemte alla de gator och gatu-andelar, som förena ofvannämnde gator, samt slutligen Unionsgatan, norr om Salutorget, Hagsundsgatan, Vestra Kajen och Kyrkogatan.

Utskottet anser vidare, att icke allenast utminutering af bränvin, utan äfven utskänkning deraf, borde tillåtas, dock under nödig kontroll, och så att missbruket deraf, såvidt möjligt är, förekommes. Såsom stöd för denna åsigt torde utskottet endast behöfva åberopa följande motivering i landets Ständers vid 1872 års landtdag afgifna underdåniga svar å Hans Kejserliga Majestäts Nådiga proposition angående tillverkning, försäljning, upplag och forsling af bränvin: "Det torde icke kunna jäfvas, att medan nykterheten å landsorterna efter husbehofsbränningens upphörande i märkbar mån tilltagit, fylleriet i städerna samtidigt och synnerligast sedan de så kallade förädlingsfabrikerne kommit till stånd, ökats i sådan grad, att, på sätt det i den Nådiga propositionen heter, "en verklig våda för den lägre folkklassens sedlighet och bergning såsom en följd deraf synes vara förbanden". — — — Orsaken till det öfverklagade onda torde nemligen till väsentlig del ligga

deri, att lagstiftningen reglerar bränvinets konsumtion sålunda, att detsamma måste köpas minst halfstoptals, i följd hvaraf den arbetande befolkningen, äfven om den endast önskade erhålla en sup bränvin, är tvungen att antingen tillhandla sig nämnda lofgifna belopp eller ock besöka någon lönnkrog. För afhjelpande af detta missförhållande hafva Ständerna ansett bränvinsutskänkning suptals äfven utom måltiderna böra i stad medgifvas under förbehåll af kommunens samtycke dertill samt emot erläggande af särskild utskänkingsafgift“.

Frågan om utskänkingsställets antal har utskottet icke ansett sig ega att för närvarande behandla, hvarföre det endast tillstyrker att densamma lemnas beroende af derom inkommande ansökningar. Icke heller har utskottet funnit skäl att föreslå deras förvisande från några vissa gator, utan hemställer endast, att hvarken utminuterings- eller utskänkingsställen måtte få förläggas så nära till kyrka, sjukhus, skola eller annan med dem jemförlig inrättning, att derigenom olägenheter för dessa kunna uppstå.

Efter denna framställning åligger det utskottet att särskildt yttra sig öfver de inlemnade ansökningarna.

Det torde väl icke bestridas, att bränvinskonsumtionen i staden redan nu öfverskridit det måttligas gräns och att således åtgärder böra vidtagas för att, såvidt möjligt är, stäffa detta onda. Likaledes torde allmänt vara erkänt, att ju mindre vinst utminuterare och utskänkare behöfva eller få beräkna sig, desto mindre äro de intresserade i att söka uppdrifva afsättningen af bränvin, och att man med desto större säkerhet kan antaga att de skola ställa sig till efterrättelse såväl den allmänna författningen, som andra särskilda föreskrifter för hämmande af en öfverdrifvet stor konsumtion af bränvin. Helsingfors stads utskänkingsaktiebolag synes åter i dessa afseenden erbjuda staden bättre garantier, än någon af dess medsökande. Bolaget har enligt § 1 i dess stadgar till ändamål, att “inrätta för arbetsklassen afsedda näringsställen, hvarest mat äfvensom sprit- och maltdrycker samt kaffe och thé m. m. till förtäring på stället och till afhemtning till salu hållas. Företaget åsyftar uteslutande arbetarbefolkningens i staden gagn så i sedligt som i ekonomiskt hänseende, hvadan enskild vinst af delegaren i bolaget icke räknas“. Aktie är ställd på viss person och kan icke utan bolagets samtycke på annan öfverlätas. Ifrån bolagets vinst afdragas förvaltningskostnader och öfriga nödiga utgifter, två procent afläggas till reservfonden och sex procent i ränta å inbetaldt aktiekapital utdelas åt aktieegarne, hvaremot hela den sedan öfverblifna vinsten användes för ändamål, hvilka stå i öfverensstämmelse med bolagets i § 1 antydda syfte. Delegare tillkommer vid bo-

lagsstämma en röst för hvarje aktie, dock må ej någon rösta för mer än tio aktier, ej heller dess röstetal räknas högre än till en femtedel af de sammanräknade röster, som i frågan afgifvas.

Då det tryckta förslag till stadgar, som blifvit jemte öfriga handlingar till utskottet öfverlemnadt, endast talar om näringsställen, samt bolaget hittills endast bedrifvit utskänkningsrörelse, och då således ifrågasättas kunde, huruvida bolaget vore berättigadt att öfvertaga någon utminuteringsrätt, så har utskottet begärt och erhållit del af Hans Kejserliga Majestäts Nådiga resolution den 27 November 1872, hvarigenom nämnde förslag blifvit stadfästadt och bolaget erhållit rättighet att ansöka icke blott om utskänknings- utan äfven om utminuteringsrättigheter.

På grund af hvad ofvan blifvit framställt, anser sig utskottet således kunna tillstyrka bifall till Helsingfors utskänkningsaktiebolags anhållan att med uteslutande af andra få här i staden under två års tid utminutera bränvin. Antalet af utminuteringslokaler anser utskottet, såsom redan omnämndt är, böra bestämmas till högst åtta, med bolaget lemnad rättighet att, derest det så finner ändamålsenligt, öppna endast ett mindre antal, hvilket dock ej borde understiga fyra. I följd af detta tillstyrkande skulle deremot alla de öfriga ansökningarna komma att afslås, under den erinran derjemte, att hvarken åt Ekberg eller Wavulin, då de idka af burskap beroende handel, kan, emot § 47 i Kejserliga Förordningen den 9 Juni 1873, meddelas någon minutförsäljningsrätt, eller åt Langhoff gifvas tillåtelse att, i strid med § 11 i Kejserliga Kungörelsen den 11 Juni 1875, idka minutförsäljning invid sin spritfabrik å villan Hesperia, samt att förhållandet möjligen äfven med Sinebrychoff och Lewin, såsom burskap egande, kunde blifva detsamma, ifall de på grund af sitt burskap drifva någon handel.

Helsingfors utskänkningsaktiebolag har derjemte ansökt om rättighet att, med undantag endast för värdshusidkare och konditorer, få uteslutande utskänka bränvin. Då emellertid, utom dessa två nämnda kategorier, här i staden finnas åtskilliga andra ställen, der mat till salu hålles, utan att dessa dock kunna komma under benämningen af värdshus, och billighet samt rättvisa synes fordra, att icke utan noggrann pröfning af hvarje särskild ansökan på förhand förtaga alla dessa rättigheten att vid måltiderna äfven tillhandahålla bränvin suptals, så har utskottet ansett att bolagets ansökan i denna del endast sålunda kunde tillstyrkas, att bolaget berättigades att fortfarande i enlighet med stadgarnas föreskrift idka utskänkning af bränvin, hvaremot Stadsfullmäktige torde förbehålla sig att efter pröfning i

hvarje särskildt fall tillstyrka eller afslå sådan rättighets beviljande åt andra tilläfvventyrs framdeles sig anmälände sökande.

Då öfverlåtelsen af uteslutande utminuteringsrättighet åt Helsingfors utskänkningsaktiebolag förordats på den grund, att bolaget synes erbjuda staden bättre garantier för ett ändamålsenligt utöfvande af denna rättighet, och dermed äfven afsetts att, genom försäljningens öfverlemnande i en hand, lönnkrögeri och öfriga missbruk lättare må kunna upptäckas och beifras, så har utskottet ansett derjemte böra föreskrifvas, att bolaget icke får denna sin rättighet på annan person eller annat bolag delvis eller helt och hållet öfverlåta, isynnerhet som ett sådant stadgande jemväl i någon mon torde förebygga spekulation på den vinst, sistnämnda öfverlåtelse för bolaget kunde medföra.

Såsom villkor borde vidare uppställas, på skäl, hvilka ofvan finnas anförda, att bolaget ej må med föreståndare för utminuterings- eller utskänkningsställe träffa sådant aftal eller uppgöra sådant kontrakt, att denne derigenom kommer i åtnjutande af någon fördel eller inkomst af bränvinsförsäljningen utöfver den bestämda lön, som af bolaget kan varda föreståndare tilldelad. Slutligen och på det att, om bolaget mot förmodan skulle underlåta att begagna sig af nu föreslagna rättigheter, laglig utminutering och utskänkning ej må helt och hållet afstanna och lönnkrögeri samt annan oloflig försäljning derigenom framkallas, har utskottet ansett sig böra föreslå, att derest bolaget icke inom nästkommande Januari månads utgång fullgjort allt det, som härutinnan kan blifva detsamma föreskrifvet, eller framdeles underlåter att sina åtagna förbindelser uppfylla, bolaget må anses hafva förverkat sin rättighet till uteslutande utminutering.

Öfvervakandet af att dessa villkor och föreskrifter uppfyllas torde böra öfverlemnas åt Magistraten och bolaget förbindas att tillhandahålla Magistraten eller dess ombud alla i dessa afseenden erforderliga upplysningar.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får utskottet föreslå att Stadsfullmäktige ville, så vidt på dem ankommer, besluta:

att under två års tid ifrån den 1 nästkommande Januari tillåta utminutering och utskänkning af bränvin inom Helsingfors stadskommun;

att, jemte afslag å öfriga ansökningar, åt Helsingfors utskänkningsaktiebolag öfverlemna rättigheten att, med uteslutande af alla andra, under samma tid i denna stad idka utminutering af bränvin;

att bifalla till samma bolags anhållan att under ännämnde tid idka utskänkning af bränvin, dock icke med uteslutande rättighet;

att, såsom villkor för åtnjutande af dessa rättigheter, bolaget skall föreskrifvas:

1:o att utminuteringsställes antal ej får öfverskrida åtta och ej understiga fyra;

2:o att utminuteringsställen ej få förläggas i gårdar, belägna invid följande vägar och gator, nemligen: begge chausseerna, Östra Henriksgatan, Vestra Henriksgatan ifrån trekantiga torget ända till Esbo tull, Södra och Norra Esplanadgatan, Alexandersgatan och Mikaelsgatan, jemte alla de gator och gatu-andelar, som förena ofvannämnda gator, samt slutligen Unionsgatan, norr om salutorget, Hagasundsgatan, Vestra Kajan och Kyrkogatan;

3:o att hvarken utminuterings- eller utskänkingsställe får förläggas så nära intill kyrka, sjukhus, skola eller annan med dem jemförlig inrättning, att derigenom olägenheter för dessa kunna uppstå;

4:o att bolaget icke eger sin utminuteringsrättighet på annan person eller annat bolag delvis eller helt och hållet öfverlåta, och ej heller med föreståndare för utminuterings- eller utskänkingsställe träffa sådant aftal eller annan sådan öfverenskommelse, att denne derigenom kommer i åtnjutande af någon fördel eller inkomst af bräuvinsförsäljningen utöfver den bestämda lön, som af bolaget kan varda föreståndaren tillförsäkrad;

5:o att bolaget inom utgången af Januari månad nästkommande år bör hafva fullgjort allt, hvad som i afseende å utminuterings- och utskänkingsrättigheten blifver bolaget medgifvet eller föreskrifvet, samt äfven framdeles skall sina härutinnan åtagna förbindelser uppfylla, vid äfventyr att den bolaget förunnade uteslutande utminuteringsrättigheten annars är förverkad;

6:o att bolaget skall underkasta sig den kontroll och lemna alla de upplysningar, hvilka Magistraten eller dess ombud anse nödiga, i hvilket afseende bolaget, der sådant äskas, åligger tillhandahålla dem alla bolagets böcker, räkenskaper och öfriga handlingar.

Slutligen torde Stadsfullmäktige jemväl besluta:

att uppdraga åt Magistraten att ofvansagde kontroll utöfva;
samt

att i skrifvelse underrätta Magistraten om Stadsfullmäktiges
beslut i saken och handlingarna tillika återställa.

Helsingfors, den 6 November 1875.

J. A. Florin.

Carl Gust. Borg.

And. Joh. Malmgren.

Karl Hjelt.

F. Lindberg.

